

ogsaa Assistent i Ministeriet, og lignende Forhold var der en hel Del af.

Nu tvivler jeg jo ikke om, at man indenfor Centraladministrationens Ledelse har søgt at faa saadanne Forhold ændrede, og at man har bestræbt sig for i saa høj Grad, som det har været muligt, at virke hen til, at det, der blev lovet den Gang, at Arbejdstiden ikke skulde være under 5 Timer i Centraladministrationen, ogsaa overholdes. Jeg tror imidlertid, at det ikke er lykkedes helt at gennemføre dette, jeg tror at kende Eksempler paa, at det ikke er Tilfældet, men jeg skal ikke nævne disse, thi jeg forudsætter, at naar den højtærede Minister nu har givet sit Tilsagn til at undersøge Forholdene ved en enkelt Administrationsgren, vil det ganske simpelt medføre, at man ogsaa gaar videre paa dette Omraade, saa at der til sin Tid og forhaabentlig inden næste Rigsdags-samling, hvis det skulde være saa længe, vil foreligge et Materiale, hvorved man kan skønne over, hvorvidt de Anker, jeg her har fremført, og som jeg tror, jeg ikke er ene om at beklage, ville blive klart belyste. Jeg siger som sagt den højtærede Minister Tak derfor.

Der er imidlertid en enkelt Udtalelse, jeg gerne vil fremsætte i denne Forbindelse. Den højtærede Minister sagde, at disse Tjenestemænd skulde arbejde hele den Tid, som de i Henhold til Anordninger og Bestemmelser skulde arbejde, det vil sige i den Tid, Kontorerne skulde være aabne. Det kan dog vist ikke være saaledes, at en Tjenestemand's Arbejde altid skal være afhængigt af, at han er der i Kontortiden. Det var formodentlig heller ikke den højtærede Ministers Mening, thi saa tror jeg, at man vil finde paa den ene Side, at mange vare ikke paa Kontoret i hele Kontortiden, og paa den anden Side, at en hel Del var der udenfor Kontortiden. Det er ikke selve Kontortiden, det drejer sig om, det er Arbejdstidens Længde.

Det andet Spørgsmaal, jeg vilde sige lidt om, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Tjenestemændene i Hellerup skulde henføres til Lønningssats a. Jeg forstod ikke rigtig, hvorledes den højtærede Minister saa paa dette Forhold. Den højtærede Minister meddelte, at Jernbanens Tjenestemænd vare komne i Lønningssats a, fordi

man i Jernbaneadministrationen havde skønnet, at naar Hellerup Station laa paa Københavns Grund, maatte Lønningssats a anvendes, og denne Opfattelse havde faaet Medhold i Finansministeriet. Den højtærede Minister udtalte nu ikke ganske klart, hvorledes han selv saa paa dette Spørgsmaal. Det kan ogsaa være, at det er heldigst, at det staar hen. Men naar den højtærede Minister nævnedes, at det vilde være uretfærdigt, om Postvæsenets Embedsmænd, alene fordi Posthuset tilfældigvis ligger paa Hellerup Grund, skulde lønnes efter en Lønningssats, som er lavere end den, der normalt tilkommer dem, synes det dog, som om den højtærede Minister er paa samme Side som Jernbaneadministrationens Embedsmænd.

Jeg vil i den Anledning gøre opmærksom paa, at efter min Opfattelse er dette Forhold ikke rigtigt. Den Gang vi arbejdede med Etaternes Lønningsslov, foresloges det, som det vil erindres, i § 1, for det første, at man skulde dele Tjenestemændene indenfor samme Lønningssats i 4 Lønningssatser, a, b, c og d saaledes, at til Lønningssats a hørte de, som boede i København, Frederiksberg, Hellerup, Charlottenlund og Gentofte, til b de, som boede i Byer andre Steder i Landet med et Indbyggerantal af over 2,000, og til c de Tjenestemænd, der boede i Byer med et Indbyggerantal af 1—2,000, og endelig d, de, som boede i mindre Byer. Men den Gang talte man ikke om, at København og Hellerup vare eet. Tværtimod, man skelnede mellem disse to Steder, fordi man nævnedes begge Dele, og naar man gjorde det, henviste man i Bemærkningerne i Virkeligheden til, at det var saadan hidtil. Jeg vil erindre om, at Postfunktionærerne og for Resten, hvis der var nogen, ogsaa Telegraffunktionærerne i Hellerup fik en mindre Lønning end de, som boede i København og paa Frederiksberg. Herinde gav man disse Tjenestemænd et Huslejetillæg paa 120 Kr., men i Hellerup og forskellige andre Byer fik de kun 72 Kr. Noget lignende gælder for Jernbanens Tjenestemænd. De fik i København og paa Frederiksberg, om jeg husker ret, 48 Kr. i Huslejhjælp, naar de vare fyldte 25 Aar og gifte eller Enkemænd. Det viser tydeligt, at man ikke saa paa Hellerup som hørende København